

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 65.321 van 18 maart 1997
in de zaak A. 72.328/VII-14.976.**

In zake : de b.v.b.a. FIMUS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. HEIRMAN,
kantoor houdende te GENT,
Koningin Astridlaan 107

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van OOST-VLAANDEREN.

tussenkomenende partijen :

1. Pascal FIERS,
 2. Ina DE RYCKE,
 3. Jeroom VAN DER VURST,
 4. Maria VAN DER ECKEN,
 5. Magda VERSTUYFT,
- die woonplaats kiezen bij
Advocaat W. VAN der GUCHT,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Denijslaan 201.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. FIMUS op 3 december 1996 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 21 november 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Lede van 1 juli 1996 houdende het verlenen aan verzoekster van een vergunning voor de exploitatie van een dancing gelegen aan de Grote Steenweg nr. 157 te Lede wordt ingewilligd en de milieuvergunning wordt geweigerd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 januari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 februari 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. HEIRMAN, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Bestuurssecretaris F. COCRIAMONT, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat Chr. DRIES, die verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat met een verzoekschrift van 17 december 1996 Pascal FIERS, Ina DE RYCKE, Jerom VAN DER VURST, Maria VAN DER EECKEN en Magda VERSTUYFT als omwonenden van de dancing vragen om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat op 24 mei 1996 de b.v.b.a. FIMUS bij het college van burgemeester en schepenen een milieuvergunningsaanvraag indient voor een dancing, dat op 1 juli 1996 het college van burgemeester en schepenen de gevraagde vergunning verleent voor een termijn van twintig jaar, dat met een beroepsschrift van 31 juli 1996 het echtpaar FIERS-DE RYCKE bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen beroep instelt tegen voornoemde beslissing van het college van burgemeester en schepenen, dat na het inwinnen van adviezen en de verlenging van de beslissingstermijn met één maand de bestendige deputatie het beroep inwilligt, het besluit van 1 juli 1996 vernietigt en de gevraagde milieuvergunning weigert;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat in haar verzoekschrift de verzoekende partij de bestreden beslissing als volgt bekritiseert :

"c - Dat de verzoekster eveneens een akoestisch onderzoek heeft laten uitvoeren door de divisie Milieutechnieken en Advies van de N.V. TECHNUM hetgeen een bedrag van 72.600 Fr. heeft gekost (stuk 4).

Dat de verzoekster haar muziekinstallatie heeft laten afstellen op basis van deze onderzoeken door de N.V. TECHNUM en op basis van haar richtlijnen.

Dat de verzoekster vervolgens haar muziekinstallatie op deze voorgeschreven maximuminstellingen heeft laten verzegelen zodat de muziekverantwoordelijke onmogelijk een sterker geluid kan laten

ontwikkelen dan hetgeen volgens de onderzoeken als aanvaardbare richtwaarde werd voorgeschreven.

d - Dat de Bestendige Deputatie van de Provincieraad stelt dat de resultaten van voormelde studie zouden gelden bij verminderde bastonen en niet zouden aanduiden wat de resultaten zijn wanneer de bastonen niet worden verminderd.

Dat de Bestendige Deputatie van de Provincieraad daarbij ten onrechte voorhoudt dat in realiteit de bastonen niet zouden verminderd zijn en dat derhalve bij reële exploitatie er een overschrijding van de geldende geluidsnormen zou bestaan.

Dat de verzoekster reeds hoger heeft aangeduid dat zij haar muziekinstallatie heeft afgesteld overeenkomstig de aanvaardbare richtwaarden zoals bij de onderzoeken door de N.V. TECHNUM is vastgesteld.

Dat de muziekinstallatie thans is afgesteld met de verminderde bastonen zoals bij de onderzoeken en vaststellingen door de N.V. TECHNUM is gebeurd. Naderhand is deze muziekinstallatie verzegeld, hetgeen de visu kan worden vastgesteld, zodat bij reële exploitatie geen sterkere geluiden of sterkere bastonen kunnen worden ontwikkeld dan deze dewelke als richtwaarden bij de studie zijn berekend.

Dat dit middel van de Bestendige Deputatie als zou er een verschil bestaan tussen het geluidsniveau bij werkelijke exploitatie en de geluidsnorm berekend bij de studie door de N.V. TECHNUM dan ook niet te volgen is.

e - Dat ook de overweging van de Bestendige Deputatie als zou het lawaai veroorzaakt door het aan- en afrijden van wagens van de klanten op de parking voor bijkomend geluidshinder in de buurt kunnen zorgen, geenszins de door haar genomen beslissing steunt of rechtvaardigt.

Dat immers dient te worden opgemerkt dat de dancing geenszins gelegen is in een rustige buurt doch wel aan de Grote Steenweg dewelke een verbinding vormt tussen Gent en Brussel en die zeer druk bereden wordt en dit vooral door zware vrachtwagens. Het spreekt voor zich dat dit permanent verkeer alleen reeds voor heel wat meer geluidshinder zorgt.

Dat er bovendien in de onmiddellijke buurt van de dancing van de verzoekster o.m. een restaurant 'Tijl', een café 'Den Bok', een frituur en een fuifzaal gelegen is waardoor tot laat in de nacht heel wat meer wagens aan en af rijden naar en van deze handelszaken dan de wagens van de klanten van de verzoekster, dewelke trouwens in tegenstelling tot voormelde handelszaken, over een eigen parking beschikt.

f - Dat de overweging van de Bestendige Deputatie als zou de inrichting van de verzoekster planologisch en milieuhygiënisch niet verenigbaar zijn met de omgeving moet gezien worden rekening houdend met de hogervermelde begeleidende omstandigheden.

Dat de inrichting is gelegen op minder dan 500 meter van een KMO-zone, aan een drukke verkeersweg en vlakbij een aantal handelszaken (café, frituur, fuifzaal, e.d.m.) dewelke heel wat meer hinder veroorzaken ingevolge de wagens van hun klanten dan deze van de verzoekster";

Overwegende dat, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende en de tussenkomende partijen betoogen, in die uiteenzetting wel degelijk een middel kan worden ontwaard, te weten de schending van de materiële motiveringsplicht daar de verzoekende partij in wezen de ondeugdelijkheid van de motivering van de bestreden beslissing aanklaagt; dat overigens uit hun verweer blijkt dat eerstgenoemde partijen dat middel ook als dusdanig hebben begrepen en zich ertegen hebben verweerd; dat dienvolgens de vordering tot schorsing niet als onontvankelijk kan worden verworpen wegens het niet aanvoeren van enig rechtsmiddel, zoals de verwerende en de tussenkomende partijen vragen;

Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partijen tegen het middel onder meer inbrengen dat de vergunning niet alleen werd geweigerd wegens geluidshinder, maar dat, zoals uit de motivering van het bestreden besluit blijkt, de doorslaggevende reden voor de weigering van de vergunning was de planologische onverenigbaarheid van de dancing met de bestemming van het gebied; dat de tussenkomende partijen doen gelden dat een stedenbouwkundig motief volstaat om een beslissing tot weigering van een milieuvergunning te dragen en dat dienvolgens de door de verzoekende partij uitgebrachte kritiek op de overige weigeringsmotieven niet dienend is;

Overwegende dat de overheid die moet beschikken op een aanvraag tot milieuvergunning krachtens artikel 2, § 1, van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van

de stedenbouw, ertoe gehouden is de voorschriften van de geldende plannen in acht te nemen; dat in de aanhef van de bestreden beslissing wordt overwogen :

"Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan 'Aalst-Ninove', gelegen is in een woongebied; dat ze eveneens gelegen is in het bij KB van 25-04-1952 goedgekeurd BPA 'Dorp' waarvoor o.a. volgende stedenbouwkundige voorschriften gelden : strook voor woningzone met verplichte doorlopende orde bestemd voor woningen en handelsondernemingen voor zover zij niet begrepen zijn in de ongezonde en hinderlijke inrichtingen; dat deze hinderlijke inrichting bijgevolg strijdig is met de bindende bestemming van het gebied;

(...)

Overwegende dat de inrichting planologisch (...) niet verenigbaar is met de omgeving; dat de milieuvergunning dient geweigerd te worden; (...)"

dat uit die overwegingen blijkt dat de milieuvergunning mede geweigerd werd om reden van een planologische onverenigbaarheid; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift dat motief niet bekritiseert, alhoewel een onverenigbaarheid met een bijzonder plan van aanleg volstaat om de weigeringsbeslissing te dragen en zelfs tot een weigering moet leiden; dat de door de verzoekende partij geuite kritiek op de overige weigeringsmotieven inzake geluidshinder die als motieven ten overvloede lijken te moeten worden aangemerkt, dan ook niet dienend is; dat het middel niet ernstig is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Pascal FIERS, Ina DE RYCKE, Jeroom VAN DER VURST, Maria VAN DER EECKEN en Magda VERSTUYFT in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien maart 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M.-R. BRACKE.